

I. fejezet
A törvény hatálya

1. §

- 1) Két külföldön honos vállalkozás összefonódásának hatása érvényesülhet a Magyar Köztársaság területén, ha mindkét vállalkozás rendelkezik irányítási joggal magyarországi vállalkozás felett. (Vj-27/1997.,1.)
- 2) Magyar pénzügyintézet külföldi pénzügyintézet feletti irányításszerzésére alkalmazható a Tpv., mivel a külföldi vállalkozás a többi külföldön bejegyzett pénzügyintézethez hasonlóan jogosult Magyarországon fiókot nyitni, illetve magyar ügyfeleket is érintően folytatni tevékenységét. (Vj-17/2002)
- 3) A piaci magatartás tanúsításának nem szükséges feltétele az, hogy annak eredményeként nyereséghez (profíthoz) jusson. (Vj-83/1998.; 35.)
- 4) A hatósági jogkör gyakorlása piaci hatású lehet, de nem piaci magatartás, ezért versenyfelügyeleti eljárásban nem szankcionálható. (Vj-164/1998., 71.)
- 5) A Tpv. ágazatsemleges törvény, mely minden gazdasági szektorban, így az agrárágazatban is irányadó – kivéve, ha törvény eltérően rendelkezik. Az agrárpiaci rendtartásról szóló 1993. évi VI. tv. (Art.) 16. §-a úgy értelmezendő, hogy a miniszteri rendelet meghozatala előtt, ehhez kapcsolódóan sorra kerülő terméktanácsai tanácskozás során tett javaslat/döntés, illetve az ehhez kötődő vállalkozók közötti megállapodás vagy összehangolt magatartás „mentesül” a Tpv. tilalma alól. (Vj-13/2002)
- 6) Mivel a Tpv. 1. §-ban foglalt, „amennyiben törvény eltérően rendelkezik” fordulat főszabály alóli kivétel, azt alapelvi jelleggel szűken kell értelmezni. Ez felel meg annak a jogalkotói szándéknak, amely a Tpv-t minden gazdasági szektorban irányadó viselkedési kódexnek szánta. A versenyellenes magatartásra vonatkozó felhatalmazásnak törvényben kell testet öltenie (vagy arra egyértelműen visszavezethetőnek lennie), továbbá kétséget kizáróan ki kell tűnnie annak a kivételes jogalkotói szándéknak, mely a versenytörvény főszabályként való érvényesülésének az adott gazdasági ágazatban gátat kíván szabni. Így a hírközlési törvényben található, a verseny elősegítésére vonatkozó általános hivatkozások,

„cél-szabályok”, nem járhatnak a kifejezetten a gazdasági verseny védelmével megbízott közigazgatási szerv hatáskörének elvonásával. (Vj-100/2003)

- 7) A Tpv-t-ben foglalt tilalmakat nem lehet érvényesíteni, ha adott magatartás állami intézkedés egyenes következménye, vagyis alapvetően hiányzik a magatartás piaci, gazdasági jellegéhez szükséges autonómia. Amennyiben az állami intézkedés befolyással van ugyan a piaci magatartásra, de hagy mozgásteret a vállalati szabad döntésnek, akkor alkalmazható az azt tiltó Tpv-t. rendelkezés, legfeljebb a kiszabható bírság összegének megállapításakor veendő figyelembe az állami közrehatás enyhítő tényezőként. (Vj-100/2003)
- 8) Valamely más jogszabály megsértése nem eredményezi automatikusan a Tpv-t. megsértését az esetben sem, ha annak hatása érvényesül a piacon, másoldalról viszont az a körülmény, hogy adott magatartás valamely más jogszabályt is sérthet, nem képezi akadályát a magatartás Tpv-t. alapján történő megítélhetőségének. (Vj-66/1997., 33.)
- 9) A versenyeztetés során közös ajánlat benyújtása nem valósít meg automatikusan a Tpv-t. 11. §-ba ütköző jogsértést. A közbeszerzésről szóló 2003. évi CXXIX. tv. 52. §-a azonban a Tpv-t. 1. §-ának körében nem értékelhető „a törvény eltérő rendelkezésének”. Ennek megfelelően konzorcium alapítása, illetve közös ajánlat benyújtása a Tpv-t. által meghatározott versenyjogi keretek között értékelhető magatartás. (Vj-149/2003)
- 10) A Tpv-t. 1. § szerint a törvény tárgyi hatálya csak a piaci hatású gazdasági reklámra terjed ki. A társadalmi reklámot, illetve a gazdasági reklámot a Grt. 2. § g) pontjából kiindulva kell egymástól elhatárolni. A tárgyi hatály megállapítása szempontjából nincs jogi jelentősége annak, hogy a reklámot non-profit szervezet jelenteti meg. A Tpv-t. 1. §-a a törvény alanyi hatályát a tárgyi hatályból kiindulva határozza meg. Ellenkező esetben bármely vállalkozás, formális ismérvek alapján – reklámját társadalmi reklámnak minősítve – kivonhatná magatartását a Tpv-t. hatálya alól. (Vj-11/2004)

III. fejezet **A fogyasztók tisztességtelen befolyásolása**

8. §

- 11) Az értékpapír eladója – a Tpvt. alkalmazásában – fogyasztónak minősül, ha az értékpapír-forgalmazó vállalkozás (bróker) az értékpapírt tőle saját számlára megvásárolja. (Vj-50/1998.; 37.).
- 12) A Versenytanács valamely szakmai fogyasztói kör megtéveszthetőségi mércéjét a laikus fogyasztókéhoz képest magasabbra helyezi. (Vj-30/2003)
- 13) A fogyasztói döntések tisztességtelen befolyásolása tárgyában indított versenyfelügyeleti eljárás szempontjából kiemelkedő jelentőséggel bír, hogy a vállalkozói magatartás versenyjogilag releváns legyen, azaz a piaci viszonyok torzulásához vagy annak lehetőségéhez vezethet. (Vj-127/2003).
- 14) Versenyjogi szempontból csak a piaci hatást kiváltani képes tájékoztatásoknak van jelentősége. Ennek minősül az automata telefonos szolgáltatás, az internet, és mindaz az előzetes, széles körben hozzáférhető írásbeli dokumentum (üzletszabályzat, termékismertető, szórólap, stb.) amelynek megismerése az előzetes tájékozódást szolgálja, s költségviseléssel járó kötelezettségvállalást a fogyasztó számára nem keletkeztet. (Vj-MARI)
- 15) A jogsértés megállapíthatóságával kapcsolatban nincs annak jelentősége, hogy az adott magatartással összefüggésben ismertté váltak-e fogyasztói panaszok vagy sem, illetőleg hány fogyasztói panasz ismert. (Vj-40/2004/21)
- 16) Annak a jogi normává emelt meghatározásnak, hogy a fogyasztónak a „gazdasági versenyben” történő megtévesztése a tilalmazott, az a következménye, hogy a versenyfelügyelet során nem közvetlenül a fogyasztó a védelem tárgya, hanem a fogyasztó döntési szabadsága. (VJ-200/2000.)
- 17) Bármely reklámnak, hirdetésnek vagy tájékoztatásnak addig kell igaznak lennie, amíg annak hatása jelentkezik a piacon, vagyis az adott információ – a fogyasztói döntésre kihatóan – felhasználásra kerül vagy kerülhet (reklámhatás időtartama) (Vj-112/2001)
- 18) A jogsértés megállapíthatósága szempontjából közömbös, hogy a vállalkozás a kifogásolt jelölést miként értelmezte, a közléssel mit szeretett volna kifejezésre juttatni, ugyanis a terméken elhelyezett jelöléseket, ezeknek a népszerűsítését a fogyasztók szempontjából kell értelmezni. (Vj-72/2003)

- 19) A vállalkozásoknak joga van a piaci „védekezéshez”, ennek során azonban nem választhatnak tisztességtelen piaci eszközöket, idetartozóan a fogyasztók megtévesztését, hiszen a fogyasztók megtévesztése indítéktól függetlenül tiltott. (Vj-209/2000)
- 20) Az árura vonatkozó tájékoztatás, illetve reklám versenyjogi megítélését nem az határozza meg, hogy más hatóság saját, nem versenyjogi szempontrendszere alapján, más jogszabályok alkalmazásával a magatartás jogszerűségét hogyan ítélte meg. (Vj-139/2004)
- 21) A hatályos Tpvt. – a korábbi szabályozástól eltérően - nem tekinti jogsértésnek a hiányzó, vagy korlátozottan rendelkezésre álló áruk reklámozását, mivel annak, a jelentős reklámráfordítás ellenére, nincs önmagában értelmezhető piaci hatása. Ha azonban valószínűsíthető, hogy a reklámozás következtében a reklámozó vállalkozást felkereső fogyasztók a hiányzó áru helyett életszerűen más árut vásárolnak, akkor a hiányzó áru reklámozása ún. becsalógató reklámként jogellenes lehet. A jogellenességet befolyásolja a reklámozott áru jellege. Kisebb értékű, mindennapi használati cikkek esetében természetszerű, hogy a fogyasztó, amennyiben már felkereste a reklámot megjelentető vállalkozást, ott más árut vásárol. Nagy értékű, hosszabb használatra szánt áruk esetén azonban a hiányzó áruk reklámozásából sem következik okszerűen, hogy a fogyasztó az adott reklámok nyomán nagyságrendileg nagyobb értékű árut vásárol. (Vj-18/2004.)
- 22) A versenyjogi felelősség megállapításához szükséges, hogy a bekövetkezett jogsértő állapot okozati összefüggésben legyen az adott vállalkozás magatartásával. Az a körülmény azonban, hogy valamely jogellenes magatartás az adott vállalkozásnak felróható-e, a jogellenesség szempontjából nem vehető figyelembe, ennek értékelésére a bírság összegének meghatározása körében van lehetőség. (Vj-18/2004.)
- 23) A reklám jogellenességének megítélésénél annak piaci hatás kiváltására alkalmasságán túl arra kell figyelemmel lenni, hogy az tartalmánál, illetve megjelenítésénél fogva alkalmas-e a célzott fogyasztói réteg megtévesztésére (Vj-196/2004).
- 24) Az áru valós tulajdonságának megítélése az e vonatkozásban szakmai tudással rendelkező hatóság kompetenciája. Ugyanakkor – az így beszerzett szakmai véleménye felhasználása mellett – az áruval kapcsolatos tájékoztatás (reklám) minősítése a GVH hatáskörébe tartozik. (Vj-116/2004)

- 25) A fogyasztókhöz eljuttatott információk valóságtartalmát minden esetben a közreadójának kell igazolnia. Ennek megfelelően a fogyasztók figyelmének felhívását és döntéseik befolyásolását célzó, illetve azt eredményező felsőfokú jelző megalapozottságát az azt alkalmazó vállalkozásnak kell bizonyítania. (Vj-40/2004)
- 26) Annak megítélésénél, hogy a vizsgált terméktájékoztatók, reklámok a Tpv. 8.§ (2) bekezdés a.) pontjának alkalmazásában elsődlegesen a vizsgált közlések valóságtartalmát kell vizsgálni annak megállapítása érdekében, hogy a közölt tény, vagy tények valósak-e, továbbá, hogy az esetleg valótlan közlések az áru lényeges tulajdonságára vonatkoznak -e. Ezt követően lehet állást foglalni abban – az esetben, ha a tényállítás valósnak bizonyul -, hogy az egyébként az áru lényeges tulajdonságára vonatkozó valós tényt megtévesztésre alkalmas módon közölték – e a fogyasztókkal. (Vj-139/2004)
- 27) A megtévesztésre alkalmasság megítélésénél figyelemmel kell lenni az adott tájékoztatás (reklám) szövegbeli és képi megjelenítésére – adott esetben, az abban foglalt szövegek, egyes képek kiemelésére, azok elhelyezésére, az alkalmazott betűnagyságra, vagyis az információk összhatására. A fogyasztót ért összbenyomás az esetben is jogsértő lehet, ha az abban írt, vagy más módon megjelenített egy-egy közlés önmagában nem valótlan, illetve egy-egy, önmagában megtévesztésre alkalmas részinformáció is ellensúlyozható a reklám összképe, összhatása folytán, ha az áru lényeges tulajdonságai megismerhetők. Különösen igaz ez olyan mindennapi, nem nagy értékű, gyakran vásárolt fogyasztási cikkek esetén, ahol a fogyasztótól nem várható el, hogy a kapott információhalmazt a vásárlás előtt alaposan megvizsgálja, azaz pl. az áru címkéjén szereplő információkat hosszadalmasan tanulmányozza. (Vj-139/2004)
- 28) A fogyasztók vállalkozások általi tájékoztatása megtételének helyétől, formájától függetlenül versenyjogi értékelés tárgya lehet. Ennek megfelelően a Gazdasági Versenyhivatal nemcsak a reklámban tett közléseket vizsgálhatja, hanem azokat is, amelyeket az adott vállalkozás általános szerződési feltételeiben, üzletszabályzataiban, hirdetményeiben, díjszabásaiban, szerződési formanyomtatványaiban, fogyasztóknak szóló leveleiben fogalmaz meg a fogyasztók irányában, s amelyek a versenyjogilag releváns fogyasztói döntés meghozatala előtt válnak ismertté a fogyasztók előtt, részét képezik annak a tájékoztatásnak, amelyet a vállalkozás nyújt a (potenciális) fogyasztók számára. (Vj-131/2003)

- 29) Egy reklám (egy reklámkampány) hatása nem szűkíthető le annak figyelembe vételére, hogy a reklám (a reklámkampány) hatására hányan vásárolták meg a reklámban szereplő adott árut, vették igénybe a reklámozott szolgáltatást, hány fogyasztó lett a vállalkozás ügyfele. Egy reklám (reklámkampány) a versenyjogilag értékelendő hatását több vonatkozásban fejti ki, így az adott termék iránti kereslet befolyásolásán túlmenően (pl. egyfajta „becsalogatással”) hatást gyakorolhat a vállalkozás más termékeinek forgalmára, illetve – a vállalkozás nem rövid távú piaci helyzetére is kihatva – a vállalkozás általános közmegítelésére is. (Vj-6/2004)
- 30) A reklámnak a versenytárs termékére tett valótlan állítása sértheti a Tpv. 3. §-a mellett a 8. §-át is, ha a reklám teljes üzenete a más vállalkozások árujára tett állítás mellett vagy annak felhasználásával a saját árura – azt a fogyasztók szempontjából kedvezőbbnek feltüntető – valótlan közlést tartalmaz. (Vj-153/2000.)
- 31) A reklámígéret megtévesztésre alkalmas, megalapozatlan tájékoztatásnak minősül az esetben, ha az ígéret alapjául szolgáló tudományos szakkérdés az adott tudomány képviselői között nincs még eldöntve. (Vj-67/1997., 3.)
- 32) Az áru értékesítésével, forgalmazásával összefüggő fogyasztói döntést tisztességtelenül befolyásoló magatartást valósít meg az a vállalkozás, mely az áruvásárláshoz kapcsolt nyereményakcióval összefüggésben megjelentetett reklámban nem létező, vagy a tényleges értéknél nagyobb értékű nyereménytárgy megnyerhetőségét helyezi kilátásba. (Vj-94/1997., 5.)
- 33) A más vállalkozás árujára vonatkozó negatív tartalmú reklám is megvalósíthatja a fogyasztói döntések tisztességtelen befolyásolásába ütköző jogsértést, ha az egyben a vállalkozás saját áruját, az azt helyettesítő termékek közül kiemelve, alaptalanul minősíti jobbnak. Az esetben, ha a más vállalkozás azonos vagy hasonló rendeltetésű árúja a fenti tartalmú reklámból felismerhető, a magatartás mint valótlan áru-összehasonlító reklám minősül jogsértőnek. (Vj-81/1997., 6.)
- 34) A Tpv. alkalmazhatóságának hiányát nem alapozza meg az a tény, hogy a reklám nem nevesít konkrét forgalmazót, illetve konkrét árut. Nem csak az a reklám minősül gazdasági reklámnak, amelyen megjelenik egy konkrét áru neve. A minősítéshez elegendő a reklámozott áru beazonosítható képe és esetleg – áruk összehasonlításakor – a hasonlított versenytársi áru képe (Vj-11/2004)

- 35) Ha a reklámban nem található egy másik, a fogyasztók által egyértelműen beazonosítható másik termék, vállalkozás, az nem minősül a Grtv. szerinti összehasonlító reklámnak, ugyanakkor adott esetben olyan összehasonlítást tartalmazó reklámnak tekintendő, amely valamennyi Magyarországon kapható versenyző termékkel szemben fogalmazza meg állításait. Azzal, hogy a reklám egyetlen versenyző terméket sem nevez meg, nem tesz a fogyasztók számára egyértelműen felismerhetővé, beazonosíthatóvá, minden versenyző termékkel szemben fogalmazza meg a fogyasztóknak szóló üzenetét. (Vj-52/2003)
- 36) A versenyző áruk konkrét beazonosíthatóságára csak az összehasonlító reklámokra vonatkozó jogszabályhely alkalmazásában van szükség, melynek fogalma szűkebb, mint a gazdasági reklám fogalma, lévén az annak egyik típusa (Vj-11/2004)
- 37) A fogyasztótól nem várható el a televíziós reklám alapos, részletes elemzése, így a reklám üzenete nem azonosítható egyszerűen a reklám forgatókönyvében egymás után megfogalmazott állításokkal. (Vj-52/2003)
- 38) A fogyasztók felé irányuló (reklámként vagy más módon megnyilvánuló) tájékoztatással szemben követelmény, hogy annak alapján a fogyasztó reális képet alkothasson az adott termékről (áruról, szolgáltatásról), a vállalkozásáról, a tájékoztatás tartalmáról. A valamely vállalkozás által tartott akció, illetve a vállalkozás által forgalmazott termékekről tájékoztatást adó reklámújságok esetében ez oly követelmény formájában jelentkezik, hogy a fogyasztó pontos képet tudjon alkotni az akció mibenlétéről, az akcióban való részvétel feltételeiről, az akcióban résztvevő termékekről vagy az újságban egyébként reklámozott termékekről. (Vj-55/2003)
- 39) A pusztán a fogyasztók figyelmét valamely szolgáltatás igénybevehetőségére felhívó ún. figyelemfelhívó reklám – függetlenül attól, hogy nem közöl a szolgáltatásra vonatkozóan részletes információkat – nem valósít meg elhallgatással megvalósítható jogsértést sem, ugyanis az ilyen reklámoktól a fogyasztó maga sem várja el azt, hogy részletes és pontos információkat kapjon a szolgáltatással kapcsolatban. (Vj-65/2003)
- 40) Nem minősülnek ún. figyelemfelhívó reklámnak az olyan reklámok, melyek részletes tájékoztatást adnak valamely áru – fogyasztókra kedvező – lényeges tulajdonságairól, illetve egy akcióban való részvétel fogyasztókra kedvezőbb feltételeiről (kamat, kezelési költség, előleg). (Vj-65/2003)

- 41) Valamely vállalkozás árujára vonatkozó reklámtól a 8. § alapján nem várható el, hogy az összes lényeges tulajdonságáról számot adjon, ha egyébként a fogyasztó megalapozott döntéséhez szükséges piaci ismeretet biztosítja. (Vj-82/2003)
- 42) Egy reklám nem alapozhat arra, hogy a tartalma szabadon meghatározható, bármit állíthat, mondván hogy az ésszerűen eljáró fogyasztónak úgyszintén ellenőriznie kell, hogy a reklám állítása megfelel-e a valóságnak. A magatartás nem válik automatikusan jogszerűvé azzal az elvárással, hogy a fogyasztó tájékozódjék a különböző díjakat illetően. (Vj-6/2004)
- 43) Egy adott szolgáltatással kapcsolatban történő ár vagy tényközlés a fogyasztók szempontjából akkor minősül jogszerűnek, ha az az egységes szolgáltatással járó valamennyi költséget megjeleníti, vagyis azt a díjat közli, minek megfizetése mellett a fogyasztó a szolgáltatáshoz ténylegesen hozzájuthat. Jogszerűtlennek minősülhet a fogyasztót terhelő költségek közül egy, vagy több költség tetszőleges kiemelése. (Vj-139/2003)
- 44) A kezelési útmutató intézményesítetten nem a fogyasztók vásárlás előtti piaci léptékű tájékoztatását szolgálja, hanem kötelezően az egyedi vételt kísérő kellék. Önmagában a forgalomba bocsátott áru minősége és a kezelési útmutató (mellékletei) összhangjának hiányából adódó megtévesztés nem a Gazdasági Versenyhivatal által orvosolható, gazdasági versenyben jelentkező fogyasztó megtévesztése, hanem kifejezetten fogyasztóvédelmi probléma. Ellenkező esetben, versenytörvényi többlettényállás nélkül, a Gazdasági Versenyhivatalra hárulna a forgalmazott áruk minőségellenőrzése. (Vj-46/2003)
- 45) Az előállítás helyére vonatkozó információ akkor minősíthető az áru lényeges tulajdonságának, ha a fogyasztók számára nem közömbös, hogy mely országban történik az előállítás, mivel például adott országban gyártott termékek minőségéről kialakított képből szerepet játszik a műszaki-termelési színvonal, technológiai fegyelem, vagyis. (Vj-65/1997., 7.)
- 46) Valamely terméknek (élelmiszernek) egy más termék élettani hatására utaló megnevezéssel való forgalomba hozatala esetén nem eredményezheti a jogsértés megállapításának mellőzését az a körülmény, hogy a forgalmazott termék ára alacsonyabb, ha a fogyasztó nincs abban a helyzetben, hogy a két termék árainak és egyéb lényeges tulajdonságainak ismeretében hozza meg döntését. (Vj-1/1998.; 41.)

- 47) A mű lényeges tulajdonságának minősül annak címe és fordítása, ezért arról a fogyasztót egyértelműen tájékoztatni kell. Így valamely műnek a korábitól eltérő címmel történő megjelentetése, erre irányuló figyelemfelhívás nélkül alkalmas a fogyasztók megtévesztésére. (Vj-35/1998.; 42.)
- 48) Az utazási szolgáltatás lényeges tulajdonsága az utazás szervezőjének és közvetítőjének felismerhető megjelölése, mert mellőzésük a fogyasztók választási szabadságának korlátozásával jár, továbbá megnehezül azon vállalkozások piacról való kiszorulása, amelyek a piaci versenyben tisztességtelen eszközökkel vesznek részt. (Vj-2/1998; 43.)
- 49) Saját áru lényeges tulajdonságára vonatkozó felsőfokú jelző használata jogellenes, ha az adott piacon az összehasonlítás tárgyi feltételei hiányoznak. (Vj-24/1998.; 44.)
- 50) Nem áll fenn a fogyasztó megtévesztése, ha a vásárlói szándék létrejöttében a forgalomba hozatalhoz szükséges engedélyek formális meglétének nincs számottevő szerepe. (Vj-18/1998.; 45.)
- 51) Ténylegesen nem alkalmazott (fiktív) árhoz képest ígért jelentős mértékű árengedmény alkalmas a különösen előnyös vásárlás hamis látszatának keltésére. (Vj-22/1998.; 46.)
- 52) Különösen előnyös vásárlás hamis látszatát keltheti az azonnali vásárlás esetére kilátásba helyezett árengedmény, ha az nem azonnali vásárlás esetén is jár. (Vj-45/1998.; 47.)
- 53) A szolgálai utánzásból álló magatartás – a versenytársi sérelem mellett, attól elkülönítetten – a fogyasztók megtévesztésére is alkalmas lehet, ha a két termék külső megjelenéséből adódó hasonlóságok a fogyasztói döntések meghozatalának folyamatában a fogyasztók megtévesztését okozhatják a Tpv. III. fejezetébe ütközően. (Vj-108/2002)

9. §

- 54) Fogyasztó megtévesztő lehet, ha a vállalkozás valamely fogalmat, annak jogszabályban meghatározott jelentéstartalmától eltérően használ. (Vj-28/1999., 75.)

10. §

- 55) A fogyasztói döntést tisztességtelenül befolyásolhatja az olyan módszer, amely a vásárlói klubtagság bővítését munkavállalás lehetősége hamis látszatának keltésével éri el. (Vj-157/1997., 11.)
- 56) Az ügyfélértesítés gyakorlatában sorozatosan elkövetett hiba tiltott üzleti módszer lehet. (Vj-25/1999., 76.)

IV. fejezet **A gazdasági versenyt korlátozó megállapodások tilalma**

11. §

- 57) Egy magatartás megítélése nem függ attól, hogy az megállapodás vagy összehangolt magatartás, vagy mindkettő eredményeként alakult-e ki. (Vj-145/2001)
- 58) A jogsértésnek nem feltétele a megegyezésnek megfelelő magatartást kikényszerítő szankciórendszer kidolgozása. (Vj-145/2001)
- 59) Versenyjogi szempontból akkor is létrejön egy megállapodás, ha az a polgári jog vagy társasági jog előírásai alapján érvénytelennek bizonyulna. A vállalkozás megállapodásban való részvétele megállapítható, ha a megbeszélésen jelenlevő személy aláírásra nem volt jogosult, de a többi jelenlevő joggal feltételezte, hogy ennek alapján a vállalkozás a megállapodásnak megfelelően fog eljárni. (Vj-145/2001)
- 60) A Tpv. 11. §-ba ütköző összehangolt magatartásról van szó akkor, ha egy vállalkozás a egy vállalkozások közötti megbeszélésen kinyilvánítja a közeljövőben követni kívánt, verseny szempontból releváns üzletpolitikáját. Ilyenkor, kifejezett elzárkózás bizonyítottsága hiányában mindazon vállalkozások részesei – esetlegesen különböző mértékben – a versenyellenes összejátszásnak, akik részt vesznek az ülésen, illetve akiknek tudomására jutott versenytársuk bejelentése. (Vj-13/2002)
- 61) A terméktanács döntésének versenyjogi értékelése kapcsán közömbös az, hogy az kormány által elismert szervezet, közfeladatot is ellát és nem folytat nyereségorientált tevékenységet, illetve üléseire minisztériumi tisztviselők részvételével kerül sor. (Vj-13/2002)
- 62) A Tpv. 11. § alá nemcsak a formális határozat vagy ajánlás formáját öltő érdekképviselési aktusok tartoznak, hanem minden olyan magatartás, döntés, ami a tagvállalkozások versenymagatartását korlátozhatja, torzíthatja. (Vj-73/2001)

- 63) A vállalkozások társadalmi szervezetének ülésén létrejött megállapodás (összehangolt magatartás) értékelésekor minden esetben vizsgálni kell azt, hogy abban milyen szerepet játszottak a résztvevő tagvállalkozások, illetve maga a szervezet. Az a körülmény azonban, hogy a tagvállalkozások terhére megállapítható a versenyjogsértés, nem zárja ki automatikusan a szervezet versenyjogi felelősségét. (Vj-34/2003)
- 64) A Tpvt. 11.§ (1) bekezdése a vállalkozások közös akaratát érvényre juttató, ugyanakkor a vállalkozásokat kötelezni is tudó társadalmi szervezet, köztestület, egyesülés és más hasonló szervezet döntésének versenyjogi marasztalására módot ad, nem feltétlenül szükséges a döntés kialakításában résztvevő vállalkozások egyenkénti eljárás alá vonása. (Vj-75/2001)
- 65) A vállalkozások társadalmi szervezetei esetében a „döntés” kifejezés jelentése – éppen az értelmezés határait tágító, a Tpvt. 11.§-ában foglalt versenykorlátozó magatartás, megállapodás fogalmának rögzítése folytán – nem szűkülhet alakszerűen meghozott, formális határozatra, hanem az a formailag nem is kötelező, de a tényleges magatartást befolyásolni képes ajánlásra is vonatkozik. (Vj-75/2001)
- 66) Összehangolt magatartásról akkor van szó, ha két vagy több vállalkozás egymással tudatosan együttműködik – anélkül, hogy egymással megállapodást kötnének – annak érdekében vagy azzal a hatással, hogy a verseny kényszerítő nyomásától megszabaduljanak, illetve azt enyhítsék. Az összehangolt magatartásnak nem feltétele közös cselekvési terv részletes kidolgozása. Elegendő a versenytársak közötti olyan tudatos együttműködés, kapcsolatfelvétel, amelynek célja vagy hatása a versenytársak jövőbeli magatartásának befolyásolása, akár oly módon, hogy előttük egy vállalkozás felfedi jövőbeli piaci magatartását. Ezzel a magatartással a megállapodáshoz hasonlóan kizárják, vagy legalábbis jelentősen csökkentik a versenyfolyamatban benne rejlő, a szereplők egymástól független cselekvése esetén meglévő bizonytalansági tényezőt, mint a hatásos verseny mozgatórugóját. (Vj-114/2002)
- 67) Nem vehető figyelembe a vállalkozások terhére az a bizonyíték, amiből ugyan következhet a versenyellenes összejátszás, de a magatartás tanúsítására van más ésszerű magyarázat. (Vj-138/2002)

- 68) Míg a megállapodás (Tpv. 11. § (1) bekezdés) valamely versenykorlátozó magatartás formája, addig annak példálódzóan felsorolt tiltott tartalmát a (2) bekezdés rögzíti. A törvényben nevesített tilalmazott magatartás esetén (Tpv. 11. § (2) bekezdés a)–h) pont) a törvényi nevesítésből az következik, hogy a törvény eleve feltételezte hátrányos versenykövetkezmények bekövetkezhetőségét. (Vj-89/2003)
- 69) A versenytársak közötti versenykorlátozó megállapodást kizárja a magatartásuktól függetlenül keletkezett versenyhelyzet hiánya. (Vj-100/1998.; 49).
- 70) Minimum árat meghatározó megállapodásra nem lehet mentség az árháború elkerülése. Az „árháború” a stabil piaci körülmények mellett meglevő árversenyhez képest időszakos jelenség, amely akár költség alatti árakat is eredményezhet. Amennyiben ezt nem gazdasági erőfölényben lévő vállalkozás alkalmazza, akkor az éles verseny pozitív jelének tekinthető. A versenyjognak nem feladata az akár „romboló” jelleget is öltő versenytől megvédenie a versenytársakat. A versenyjog rendeltetése a verseny folyamatának védelmén keresztül a fogyasztói érdekek védelme, nem pedig a piacon maradás alanyi jogként való garantálása minden vállalkozás számára. (Vj-145/2001)
- 71) Egy minimális árakat rögzítő megállapodás megvalósításához nem feltétlen szükséges árat emelni, ahhoz elegendő a már létező – és a küszöbárak megállapításánál nyilvánvalóan tekintetbe vett – árak fenntartása is. (Vj-145/2001)
- 72) A versenyszabályozás egyik alapvető célja annak elősegítése, hogy a piaci szereplők szabadon és önállóan hozzák meg üzleti döntéseiket. Azon információ-csere rendszerek, melyeknek az a célja vagy hatása, hogy a versenytársak bizonytalan viselkedéséből eredő kockázatokat csökkentsék, ellentétesek ezzel. Az információkartellek versenyellenes hatásainak megítélésénél különösen a következő szempontok a meghatározók:
- az adatok jellege (mire vonatkozik), részletezettsége;
 - az adatok „kora” (múltbeli, közelmúlt, jövőbeni);
 - az adatáramlás időbeli gyakorisága;
 - a piac struktúrája (elsősorban a szereplők száma). (Vj-73/2001)
- 73) A Tpv. 11. §-t sértőnek minősül, ha a piacon levő vállalkozások a belépővel szemben egymással egyeztetve lépnek fel. Ez egyrészt alkalmas az újonnan belépő által támasztott nagyobb verseny semlegesítésére, másrészt a piacon levők közötti versenyfolyamatban is

torzulásokat okozhat, azáltal, hogy a közöttük lévő verseny intenzitásának csökkenését eredményezheti. (Vj-94/2002)

- 74) A Tpv. 11. § (2) bekezdés e) pontja szerinti tiltott összejátszás valósulhat meg a versenytársak között az egyazon megbízáshoz kapcsolódó ún. (al)vállalkozói tükörszerződések révén. E tükörszerződésekben a megbízó helyet cserélt a megbízottal ugyanazon tevékenység végzésére, lényegében ugyanakkora szerződési értékért, ugyanolyan műszaki és egyéb feltételek meghatározása mellett. Az ilyen "tükör" formában készült szerződéstervezeteknek célja egymásnak kölcsönös garanciák nyújtásával csökkenteni a vesztes kockázatát a pályázat ajánlattétele során (Vj-154/2002.)
- 75) A horizontális árajánlásokat szigorúbban kell megítélni, mint a továbbeladási árra vonatkozó vertikális árajánlatot. A horizontális árajánlatok alkalmasak arra, hogy a piac különböző, egymással versenytársi viszonyban lévő szereplői azt megismerve, egyedi döntésüknél figyelembe vegyék versenytársaik jövőbeni árpolitikáját, és így az ajánlott árak következtében más árak érvényesülhetnek a piacon, mint annak hiányában.(Vj-56/2003.)
- 76) A versenyjogi tilalomba ütközhet, ha olyan vállalkozások hoznak létre objektív gazdasági indokok nélkül konzorciumot, amelyek önállóan is képesek lennének a siker esélyével indulni a közbeszerzési eljárásban, és ezáltal számottevően csökken az egymással versenyző ajánlatoktól várható versenynyomás. (Vj-149/2003)
- 77) A vállalkozások társadalmi szervezete által ajánlott ár önmagában is versenykorlátozó hatást fejthet ki, mert annak révén a piac egymással versenytársi viszonyban lévő szereplői megismerhetik és egyedi döntéseiknél figyelembe vehetik versenytársaik jövőbeni várható árpolitikáját (Vj-176/2003).
- 78) A Tpv. élesen elkülöníti egymástól a gazdasági versenyt korlátozó megállapodásokat (IV. fejezet) és az összefonódásokat (VI. fejezet). A Tpv. 23. § alapján összefonódásnak minősülő tranzakciók ugyan jellemzően valamely megállapodáson alapulnak, továbbá azok szükségszerűen korlátozzák a gazdasági versenyt (ti. csökken az érintett piacon tevékenykedő vállalkozások száma). Tekintettel arra azonban, hogy a VI. fejezet külön szabályokat ad a piaci struktúra tartós változását jelentő, összefonódásnak minősülő „versenykorlátozó megállapodások”-ra, azok akkor sem vonhatók a IV. fejezet rendelkezései alá, ha a Tpv. 24. § szerinti nettó árbevételi küszöbszámok alapján létrejöttükhöz nem szükséges a Gazdasági Versenyhivatal engedélye. (Vj-58/2003)

- 79) A Tpvt. a 30. § (5) bekezdése szerinti az összefonódás megvalósításához szükséges (ún. kapcsolódó) versenykorlátozásokat az összefonódás szerves részeként kezeli. Ezért az összefonódáshoz kapcsolódó versenykorlátozások akkor sem esnek a Tpvt. IV. fejezete alá, ha az összefonódás a Tpvt. 24. § alapján nem engedélyköteles. (Vj-58/2003)
- 80) A Tpvt. 11. §-a alapján vizsgálhatók a vállalkozások konzorcium létrehozatala tárgyában született, és vállalkozások társulásának létrejöttét eredményező megállapodásai, ha azok a verseny megakadályozását, korlátozását vagy torzítását célozzák, vagy ilyen hatást fejthetnek, illetve fejtenek ki. (Vj-149/2003)
- 81) A vevő-eladó kapcsolatokban létrejövő (vertikális) versenyt korlátozó megállapodásban szereplő, a versenyt korlátozó kikötéseken túlmenő, a felek közötti jogviszonyt szabályozó kikötéseket csak akkor lehet értékelni, Tpvt. IV. fejezete alapján, ha azok összefüggésben lehetnek a megállapodás versenyt korlátozó hatásával. Ennek hiányában e kikötések esetleges visszaélészerűsége a Tpvt. V. fejezetében foglaltak alkalmazásával ítéltető meg, ha valamelyik fél gazdasági erőfölényben van. (Vj-30/1997., 12.)
- 82) A franchise megállapodásban szereplő kikötések, melyek indokolatlanul szűk keretek közé szorítják az üzemeltetők áralakítási szabadságát és azon döntését, hogy honnan szerezzék be a franchise tárgyát képező árukat, korlátozzák a márkán belüli versenyt. Különösen fontos a márkán belüli verseny védelme azon a piacon, ahol kevés szereplő tevékenykedik, s közülük a legnagyobb részesedésű vállalkozás szerződését kell megítélni. (Vj-171/2002.)

13-14. §

- 83) Ha az eladó és viszonteladó között létrejött (vertikális) versenyt korlátozó megállapodás a viszonteladót korlátozza piaci tevékenységében, akkor a két résztvevő együttes piaci részesedését kifejező hányados
- nevezője azon földrajzi terület (Tpvt. 14. § (3) bekezdés a) pont) teljes forgalma, amelyen a viszonteladó tevékenykedik;
 - számlálója pedig az eladónak az adott földrajzi területre irányuló teljes, viszonteladói áron számított forgalma, növelve a viszonteladó által más eladóktól beszerzett helyettesítő áruk forgalmával. (Vj-57/1998; 51.)

- 84) A nagykereskedő-eladóként és kiskereskedő-vevőként (vizsonteladóként) megállapodást kötő felek a Tpv. 13. § (2) bekezdése szempontjából nem minősülnek egymás versenytársainak, akkor sem, ha a nagykereskedő közvetlenül is értékesít végfelhasználóknak. (Vj-81/2003)
- 85) Az azonos jellegű áruk (pl: személygépkocsik) teljes választékának forgalmazására vonatkozó vertikális megállapodások esetében a csekély jelentőség szempontjából az egyes választékokból való átlagos részesedésnek van jelentősége, függetlenül attól, hogy az egyes választékok a végső fogyasztó szempontjából azonos árupiachoz tartozónak minősülnek-e vagy sem. (Vj-81/2003)
- 86) A Tpv. 13. § (2) bekezdés a) pontja az olyan megállapodásokra alkalmazandó, amelyek az pusztán az árak meghatározására irányulnak, és így céljukban és hatásukban – bármiféle előny nélkül – kizárólag versenykorlátozást érvényesítenek. A közös beszerzésre vonatkozó megállapodás – jöllehet egységesülő vételi árakat eredményezhet – nem ilyen jellegű, ezért azt a Tpv. 13. § (2) bekezdés a.) pontja nem zárja ki a csekély jelentőségű megállapodások közül. (Vj-176/2003)
- 87) Az érintett piac meghatározása eszközül szolgál ahhoz, hogy a vizsgált cselekményt megvalósító vállalkozás(ok) versenytársai beazonosíthatóvá váljanak. Közbeszerzési eljárásokkal vagy más versenytárgyalásokkal kapcsolatos jogsértések esetén a piac meghatározása során csak azokat a vállalkozásokat kell figyelembe venni, amelyek képesek egy ajánlattevő magatartását ténylegesen befolyásolni. A közbeszerzési eljárásokon, illetve egyéb versenytárgyalásokon részt vevő vállalkozás befolyása az eljárás kimenetelére (azaz a piaci hatalma) azzal arányos, hogy hány olyan másik vállalkozás van jelen, amelyik önálló ajánlattételre jogosult. Az ebből eredő piaci hatalmat kielégítően jelzi a piaci részesedésnek az önálló ajánlattételre jogosult vállalatok száma alapján kiszámított nagysága, azaz két vállalkozás esetén 50-50 %, három vállalkozás esetén egyaránt 33,3 %, négy vállalkozás esetén egyenként 25 %, és így tovább. (Vj-154/2002).

15. §

88) Egymástól függetlennek kell tekinteni azokat az állami irányítású vállalkozásokat, amelyek piaci magatartásuk meghatározásában önálló döntési joggal rendelkeznek. Egy állami irányítású vállalkozás versenyjogi értelemben akkor rendelkezik önálló döntési joggal, ha egy konkrét piaci magatartás vagy döntés tekintetében autonóm piaci szereplőnek számít, mert e magatartás kialakításában, illetve a döntés meghozatalában nem az állami tulajdonosi jogokat gyakorló intézmény, szerv akarata, utasítása jelent meg. Versenyjogi értelemben nem függetlenek azok az állami irányítású vállalkozások, amelyek egy konkrét piaci magatartás kialakítása vagy az erre irányuló döntés meghozatalakor az állami tulajdonosi jogokat gyakorló intézmény, szerv akarata, utasítása szerint jártak el (Vj-45/2002).

V. fejezet **A gazdasági erőfölénnyel való visszaélés tilalma**

21. §

- 89) A gazdasági erőfölénnyel való visszaélés objektív kategória, vagyis míg a polgári jogi viszonyokban – így a szerződési jogban is – úgy kell eljárni, ahogy az az adott helyzetben általában elvárható (Ptk. 4.§ (4) bekezdés), addig a versenyjogi elbírálás alá eső erőfölényes vállalkozások magatartásának jogellenességéhez nincs szükség felróhatóságra, illetve megítélésük sem az általában elvárható magatartáshoz igazodik. Az erőfölényes vállalkozások – éppen jelentős piaci hatású, adott esetben nagyszámú piaci partnert érintő szerződéseik, és ezáltal a versenyt (a közérdeket) széleskörűen érintő negatív piaci hatás miatt – az átlagos piaci erejű vállalkozásokhoz képest fokozott felelősséggel bírnak. (Vj-126/2000)
- 90) A vevői erőfölénnyel való visszaélés káros jóléti hatása abban jelenik meg, hogy a versenyzői állapothoz képest az erőfölényben lévő vállalkozás visszafogja a felhasználását valamely olyan termékből, amelyet ő maga inputként alkalmaz. Ezáltal az output piacon is kisebb lehet a kibocsátás a versenyzői állapothoz képest. (Vj-41/2002)
- 91) Az egyik piacon fennálló monopolhelyezettel a különálló, de kapcsolódó piacokon is vissza lehet élni oly módon, hogy a vállalkozás egyik piacon fennálló erőfölényes helyzetét

kiterjeszti egy másik szomszédos piacra, ahol egyébként helye lehetne versenynek, illetve amely tevékenységet rajta kívül más vállalkozó is elláthatna, hasonló vagy akár még nagyobb hatékonysággal. (Vj-176/2001)

- 92) Tisztességtelenül megállapítottak (túlzottan magasnak) minősülhet az ár, ha a gazdasági erőfölényben levő vállalkozás a korábban érvényesített árát nagyobb mértékben emeli, mint azt a gazdálkodási körülményeiben objektíve bekövetkezett változások indokolják. (Vj-17/1998, 14.)
- 93) Ha a gazdasági erőfölényben levő termelő kiskereskedők részére történő értékesítésre nagykereskedelmi egységet hoz létre, és más nagykereskedőket nem, vagy csak a nagykereskedelmi árrés megosztásával szolgál ki, ez a magatartása akkor nem minősül visszaélésszerűnek, ha az nem veszélyezteti a végső fogyasztók ellátását, vagyis ha a termelő az érintett földrajzi piac egészén el tudja látni a kiskereskedőket a szakmában szokásos módon. (Vj-63/1997., 17.)
- 94) Nem minősül gazdasági erőfölénnyel való visszaélésnek, ha a vállalkozás a még nem gazdasági erőfölényes helyzetben kötött szerződésben biztosított jogával élve okoz hátrányt szerződéses partnerének, függetlenül attól, hogy a hátrányokozás az időközben kialakult gazdasági erőfölényes helyzetben következik be. (Vj-124/1998.; 53.)
- 95) Tisztességtelenül megállapítottak (túlzottan magasnak) minősül az ár, ha meghaladja a vállalkozás gazdaságilag indokolt költségei és a befektetés adott szakmát jellemző kockázatával arányban álló hozam alapján adódó ("tisztességes") nyereség összegét. (Vj-175/1998., 78.)
- 96) A vállalkozás főszabályként nem él vissza helyzetével, ha a korábbihoz képest kisebb kedvezményt ad a szolgáltatásaiért járó alapidíjából. (Vj-24/2002.)
- 97) A versenyfelügyeleti eljárásban vizsgálható, hogy egy kábeltelevíziós vállalkozás milyen módon kapcsolja össze az egyes programokat programcsomagokká, vagyis, hogy a programcsomagok kialakítása (átalakítása) a fogyasztók igényeihez igazodóan történik-e, vagy a vállalkozás számára jelent indokolatlan előnyt. A Gazdasági Versenyhivatal azonban nem szólhat bele oly mértékben a kábeltelevíziós vállalkozások üzletpolitikájába, hogy konkrétan meghatározza a programcsomagok összetételét. (Vj-64/2004.)

- 98) A megvalósított (megvalósítani tervezett) beruházások - az amortizáción keresztül – a hasznosítás éveire elosztva jelenthetnek meg jogszerűen az árban. Az a körülmény, hogy a számviteli szabályok szerint alacsony beruházási összeg esetén, mód van a beruházást annak évében elszámolni költségként, nem változtat azon a tényen, hogy a beruházott eszközök több éven át használhatók. (Vj-93/2003.)
- 99) Az üzleti viszony létrehozásához kötődő ügyekben két jogilag védett érdek között kell egyensúlyt találni. Egyfelől az erőfölényben levő vállalkozást is megilleti a tulajdonnal való rendelkezés. Másfelől a versenyjog előírásai bizonyos többlet kötelezettségeket róhatnak a gazdasági erőfölényben lévő vállalkozásokra, a hatékony verseny fenntartásához fűződő közérdek védelme érdekében. A Tptv. 22. § értelmében gazdasági erőfölényes helyzetben lévő vállalkozás akkor marasztalható el az üzleti kapcsolat létrehozásától/fenntartásától való elzárkózás miatt, ha:
- azt nem tudja az objektív, üzletileg ésszerű indokkal megmagyarázni; és
 - a konkrét vállalkozásokat ért érdeksérelem mellett, a piacon folyó versenyre, annak hatékonyságára is érezhetően negatív hatással jár. (Vj-10/2002)
- 100) Egy piaci szereplő kiszorítása csak akkor versenyellenes, ha ennek eredményeként a hatékony piaci verseny csorbul. Nincs erről szó, ha egy nagykereskedelmi piaci szereplő kiesését követően a fogyasztók sem közvetlen, sem közvetett negatívumokkal nem számolhatnak. A versenyjog nem a piaci szereplők létezését, hanem a hatékony, a fogyasztók számára a lehető leghasznosabb kimenetet produkáló versenyt garantálja. (Vj-10/2002)
- 101) Egy vevő-eladó viszonyban senkinek sincs versenyjogi megalapozással joga vagy védett pozíciója ahhoz, hogy egy meghatározott, kedvezményes kondíciójú, vagy éppen kizárólagos szerződéses kapcsolatot szolgáltatást igénybevevő vállalkozásként a saját akarata szerint létrehozson vagy fenntartson. Indokoltnak tekinthető a piaci kapcsolat létrehozásától vagy folytatásától való elzárkózás abban az esetben, ha az a vevő szempontjából a hatékonyság növelését, vagy egy korábbi nem megfelelően teljesítő vállalkozás új vállalkozással történő helyettesítését célozza. (Vj-41/2002.)

- 102) A túlzottan alacsony ár alkalmazása esetén szorosan összefügg a gazdasági erőfölényes helyzet és a visszaélészerű magatartás egyik szükséges tényállási eleme, a piacról való kizorításra való alkalmasság, mert mindkettő függvénye annak, hogy
- van-e elég forrása a vállalkozásnak arra, hogy az alacsony árból fakadó veszteségeit a versenytársak piacról való kizorulásáig viselje;
 - a piacralépés természetes korlátai elégségesek-e ahhoz, hogy az ár felemelése után a versenytársak ne tudjanak visszalépni a piacra, illetve csak azt követően amikor a vállalkozás kompenzálta korábbi veszteségeit (Vj-76/1999. 79.)
- 103) A jogellenesnek minősülő túlzottan alacsony (felfaló) ár megállapíthatóságának szükséges feltétele az, hogy az alkalmazott ár az azt érvényesítő vállalkozás számára veszteséget eredményezzen. (Vj-56/2001)
- 104) Nem minősül gazdasági erőfölénnyel való visszaélésnek, ha a túlzottan alacsony árat a vállalkozás olyan rövid ideig érvényesíti, hogy ennek folytán a túlzottan alacsony ár nem alkalmas a versenytársaknak érintett piacról való kizorítására. (Vj-10/1997., 18.)
- 105) Indokolatlanul akadályozza a piacralépést, ha a kereskedő csak akkor formálhat jogot egy bizonyos mértékű kedvezményre, ha a szállító versenytársaitól, vagy versenytársai egy részétől nem vásárol az adott termékkel versengő árut. (Vj-73/2001)
- 106) Ha egy erőfölényes vállalkozás olyan magatartást folytat, amely egy versenytárs kizorítására irányul, az akkor is visszaélésnek minősíthető, ha az végül is nem vezet sikerre. (Vj-78/2003)
- 107) Egy piaci szereplő kizorítása csak akkor versenyellenes, ha ennek eredményeként a hatékony piaci verseny csorbul. Nincs erről szó, ha egy piaci szereplő kiesését követően a fogyasztók sem közvetlen sem közvetett negatívumokkal nem számolhatnak. A versenyjog nem a piaci szereplők létezését, hanem a hatékony, a fogyasztók számára a lehető leghasznosabb kimenetet produkáló versenyt garantálja (VJ-10/2002).

22. § Gazdasági erőfölény

- 108) A vállalkozás az áruját helyettesítő áru beszerzéséből kizárt - az áru összes fogyasztójának csak kisebb hányadát kitevő - fogyasztói csoporttal szemben akkor van erőfölényben, ha

módja van e fogyasztói csoport felé az általánostól eltérő, diszkriminatív ár- és üzleti feltételeket alkalmazni. Ennek hiányában piaci helyzetét ugyanis a fogyasztók nagyobb hányadának választási lehetősége határozza meg. (Vj-15/1997., 19.)

- 109) Adott mezőgazdasági termék piacán kialakult túlkínálat önmagában nem hozza gazdasági erőfölényes helyzetbe az adott terméket feldolgozás céljából vásárló vállalkozás(ok)at. (Vj-124/1998.; 56.)
- 110) A gazdasági erőfölény vizsgálatakor figyelembe kell venni, hogy van-e olyan vállalkozás, mely az érintett terméket helyettesítő árut az érintett földrajzi piacon ugyan nem kínál, de ésszerű időn belül, megfelelő áron képes lenne a fogyasztók számára szolgáltatni. Amennyiben piacralépése rövid időn belül, kellő mértékben valószínű, úgy adott vállalkozást az érintett piac szereplőjének kell tekinteni. Amennyiben piacralépése nem tekinthető azonnalinak, úgy az erőfölény kapcsán lehet potenciális versenytársként értékelni. Bármelyik megoldást választjuk is, a végeredmény azonos: az ilyen vállalkozás versenynyomást kifejtve korlátozhatja a vizsgált vállalkozás piaci viselkedését. (Vj-57/2003)
- 111) A Tpv. alapján a gazdasági erőfölény lényege a független piaci viselkedés lehetősége. Az illegálisan szolgáltató által ellátott vállalkozásoknak nemhogy máshoz fordulási lehetősége van, hanem az egyenesen törvényes kötelessége. Az illegális tevékenységnek nem lehet legális, versenyjogi eszközökkel védendő piaca. (Vj-57/2003)
- 112) A felek közötti tartós szerződéses jogviszony során bekövetkezett vélt vagy valós sérelem esetén nem az elkövetés időpontjában, hanem a szerződéskötés időpontjára visszavetítve kell értékelni az erőfölényt. Ha a szerződés rendelkezései hozzák később kiszolgáltató helyzetbe a vállalkozást, akkor pusztán emiatt nem állapítható meg a másik szerződő fél gazdasági erőfölényes helyzete. (Vj-57/2003)
- 113) A gazdasági erőfölény objektív, a piac szerkezetéből, nem pedig felek által szabad akaratukból megkötött szerződés egyes rendelkezéseiből levezetendő jogi kategória. A tartós üzleti kapcsolatot eredményező szerződések esetében mindig felvethető valamelyik fél kiszolgáltatótsága, e helyzetet azonban a versenyjog önmagában nem minősíti gazdasági erőfölénynek. (Vj-2/2003)
- 114) A jogszabályból eredő ellátási kötelezettség nem zárja ki az erőfölényt – sőt éppen ellenkezőleg ilyen tartalmú szabályozásra a gazdasági erőfölény megléte ad okot. E

kötelezettség legfeljebb bizonyos típusú – elsősorban a fogyasztók kizsákmányolására alkalmas - visszaélésekkel szemben nyújthat védelmet. A máshoz fordulási lehetőség sem jelentheti az erőfölény cáfolatát, hiszen ezzel a gazdasági erőfölény a – valóságban ritkán előforduló – monopólium vagy monopozónium esetére szűkülne le. (Vj-176/2001)

- 115) A vállalkozások közötti bizonyos fokú verseny léte nem zárja ki a közös erőfölény megállapítását. A közös erőfölény fennállásához elsőként azt kell bizonyítani, hogy az egymástól jogilag független vállalkozásokat olyan speciális kapcsolat, érdekkötés fűzi össze, amely miatt azok között érdemi versenyre nem kerül sor, lényegében azonos piaci magatartást folytattak vagy fognak várhatóan folytatni. (Vj-126/2001)
- 116) A közös erőfölény megalapozásához szükséges feltételként megkívánt kapcsolatok alapulhatnak különösen irányítási viszonyon, megállapodáson, strukturális viszonyon és ún. oligopolisztikus interdependencián. Az oligopolisztikus interdependencia azt jelenti, hogy a piacon minden egyes szereplő tisztában van azzal, hogy piaci stratégiája a többi szereplő piaci stratégiájától függ. Az oligopolisztikus interdependencián alapozódó közös erőfölény kialakulásának alapvetően két feltétele van: (1) olyan tényezők, amelyek alapján a vállalkozások egyként való viselkedése várható, (2) olyan tényezők, amelyek egyébként lehetővé teszik a tagok számára, hogy a piacon másoktól függetlenül viselkedjenek, pl. szabadon emelhessék áraikat. Ilyen feltételek mellett a piacot egyszerre jellemzi az oligopólium-tagok közötti érdemi verseny hiánya, valamint az oligopóliumon kívüli vállalkozások által támasztott verseny hiánya. Mindez arra ösztönzi az adott vállalkozásokat, hogy „egyként viselkedjenek”, akár külön kartellként értékelhető összejátszás nélkül is. (Vj-126/2001)
- 117) Ahhoz, hogy egy egyébként nem erőfölényes vállalkozás valamely ügyletei vonatkozásában erőfölényesnek legyen tekinthető, szükséges ezen ügyletek kapcsán egy elkülönülő „al-piac”, („utópiac”) létének bizonyítása, illetve az állítólagosan erőfölényes vállalkozás egyébként is erős piaci pozíciója mellett, a termékek olyan speciális tulajdonsága, vagy egyéb olyan körülmények léte, melyek az egyébként létező helyettesítő áruk vásárlására való átállást adott esetben objektíve jelentősen nehezítik, vagy lehetetlenné teszik. (Vj-2/2003)
- 118) A vevői erőfölény vélelme esetében vizsgálni kell, hogy az eladó:
- adott árut milyen további vevők részére tud értékesíteni;

- adott áru előállításához szükséges eszközöket milyen más gazdasági tevékenység végzéséhez képes rövid időn belül, számottevő többletköltség nélkül átállítani (kínálati helyettesítés);
- milyen feltételek mellett léphet ki az érintett piacról.

(Vj-41/2003)

VI. fejezet

A vállalkozások összefonódásának ellenőrzése

23. §

- 119) Ha a részvényeket (üzletrészeket) több vállalkozás (pl. konzorcium keretében) közösen vásárolja meg, de ezek között van olyan vállalkozás, amely a jövőben a részvények (üzletrészek) többségével rendelkezik majd, akkor ez a vállalkozás szerez kizárólag irányítást, feltéve, hogy nincs olyan megállapodás a vállalkozások között, mely szerint az irányítási jogokat fentiek ellenére közösen gyakorolják. (Vj-119/1997., 25.)
- 120) Ha a vállalkozás egy tőle független másik vállalkozás feletti irányítási jogát a jövőben egy további vállalkozással közösen kívánja gyakorolni, akkor ehhez - mint közös irányításszerzéshez - a Gazdasági Versenyhivaltól engedélyt kell kérni akkor is, ha a két vállalkozás együttesen nem rendelkezik majd több jogosítvánnyal, mint a korábban egyedül irányító vállalkozás. (Vj-26/1997., 26.)
- 121) Ha a vállalkozás jogszerűen irányítási joggal rendelkezik a másik vállalkozás felett, akkor az irányítás módjának megváltozását eredményező tranzakció nem minősül a két vállalkozás közötti összefonódásnak. Így nem összefonódás, ha olyan vállalkozás szerzi meg az üzletrészek, részvények, szavazati jogok többségét, amely azt megelőzően már rendelkezett a vezető tisztségviselők többségének kijelölése jogával. (Vj-31/1998; 57.)
- 122) Ha a részvényeket (üzletrészeket) több vállalkozás konzorcium keretében közösen vásárolja meg, de a konzorciumi szerződésben a vásárlást követő időszakra kifejezetten rendelkeztek az egyes tagok tulajdonosi önállóságáról - akkor nincs közös irányításszerzés. (Vj-19/1998.; 58.)
- 123) Összefonódásnak minősül, ha a közös irányítók egyike egyedüli irányítást szerez. Az egyedüli irányítást megszerző vállalkozásnak utóbb már nem kell tekintettel lenni korábbi

irányító társára (társaira), vagyis olyan változás történik az irányításban, amely hatással lehet az irányítása alá kerülő piaci szereplők magatartására. Ezért, ha az egyedüli irányítást megszerző vállalkozás egy vállalkozáscsoport tagja, akkor az egyedüli irányítás alá kerülő vállalkozás e csoport tagjává válik, ami növelheti a koncentrációt, illetve befolyással lehet a vertikális kapcsolatokra (Vj-146/1999., 82.).

124) Közös az irányítás, ha a vállalkozásnak csak két tulajdonosa van, és azok között egyenlően (50-50 százalékban) oszlanak meg a szavazati jogok, feltéve, hogy a vállalkozás döntési fórumainak működési rendje az egyenlőséget nem bontja meg valamelyik tulajdonos javára. (Vj-99/1999. 83.)

125) Ha a vállalkozásnak két részvényese (tagja) van, és azok közül

- az egyik a Tpvt. 23. § (2) bekezdés a) pontja szerinti többségi szavazati jogokkal;
- a másik pedig a vezető tisztségviselők kijelölésének Tpvt. 23. § (2) bekezdés b) pontja szerinti jogával

rendelkezik, akkor – az irányításra vonatkozó külön megállapodás hiányában – a két vállalkozás közös irányítónak minősül. (Vj-126/1999., 84.)

126) A Tpvt. nem zárja ki, hogy a kisebbségi szavazati jog tulajdonosa jogi eszköz hiányában – amelyeket a Tpvt. 23. § (2) bekezdés b.) pontja (vezető tisztségviselők többségének kijelölése) és c.) pontja (szerződésen alapuló irányítás) tartalmaz – ténylegesen is szerezhessen irányítást, melynek megléte annál valószínűbb

- minél nagyobb mértékben haladja meg a legnagyobb részesedés a sorban utána következőt; illetve
- minél nagyobb számúak a további részesedéstulajdonosok. (Vj-101/1999., 85.)

127) A közös irányítás lényegi eleme, hogy a közös irányítóknak az általuk irányított vállalkozás piaci magatartását meghatározó minden lényeges kérdésben egyezsége kell jutniuk, ami alapulhat objektív helyzeten vagy a tulajdonosok közötti megállapodáson. Négy 25 százalékos tulajdonos esetén objektív helyzet nem áll fenn, mert a döntéshez nem csak szükséges, de elégséges is már három tulajdonos egyetértése, ami értelemszerűen több (összesen négy) féle kombinációban is megvalósulhat. (Vj-80/2003)

128) A Tpvt. 23. § (2) bekezdés a) és b) pontja szerinti jogi irányítás meglétének elengedhetetlen feltétele az azt megalapozó aktusokkal kapcsolatos esetleges per(ek) jogerős lezárulása. Ha azonban a vállalkozás a részvényeket, üzletrészeket (kinevezési jogosítványokat) a per(ek)

ideje alatt ténylegesen, tartósan birtokolja, akkor az a Tpv. 23. § (2) bekezdés d) pontja szerinti irányításnak minősül. (Vj-141/2002)

- 129) A Tpv. alkalmazásában egy felszámolás alatt álló vállalkozás irányítójának (közös irányítóinak) az(ok) a vállalkozás(ok) minősül(nek), amely(ek) a Tpv. 23. § (2) bekezdés a-d) pontjaiban szereplő feltételek valamelyikének megfelel(nek), függetlenül attól, hogy a felszámolási eljárás ideje alatt irányítási jogaikat (lehetőségeiket) csak korlátozottan gyakorolhatják. (Vj 62/2001)
- 130) A védjegy átruházás – mint a koncentrációt érintő piaci struktúraváltozás – a Tpv. VI. a „Vállalkozások összefonódásának ellenőrzése” fejezetének rendelkezései alá tartozhat. (Vj-173/2000)
- 131) A Tpv. 23. § (1) bekezdés b) pontja szerinti összefonódásnak minősül, ha ugyanazon vállalkozások által közösen irányított (és így nem független) vállalkozások összeolvadása (vagy egyiknek a másikba történő beolvadása) esetén a korábbi közös irányítók valamelyike válik a létrejövő vállalkozás egyedüli irányítójává. Ez a megállapítás az irányítók bármilyen számáról bármilyen számára történő csökkenése esetén érvényes. (Vj-95/2001)
- 132) A vételi opció önmagában – az adott esetben figyelemmel arra is, hogy az opciós szerződés külön is rögzítette az eladók részvényesi jogainak szabad gyakorlását – nem alapoz meg irányítási jogot, és így nem is minősül a Tpv. 23.§ (1) bekezdés b) pontja szerinti összefonódásnak. Másoldalról viszont nem kizárt, hogy az opciós megállapodás egyéb körülményekkel együttesen olyan helyzetet teremt, amely megalapozza a vételi opciós joggal rendelkező vállalkozás számára a tényleges irányítást. (Vj-100/2001)

25. §

- 133) Nem minősül átmeneti irányításszerzésnek, ha a továbbértékesítés az átmeneti irányítást megszerző vállalkozást irányító vállalkozás részére történik. (Vj-28/1998.; 62.)
- 134) A Tpv. 25. § alkalmazásában a pénzügyi vállalkozás, a hitelintézet, a pénzügyi holding és a vegyes tevékenységű holding fogalmára a hitelintézetekről és a pénzügyi vállalkozásokról szóló 1996. évi CXII. törvényben foglaltak az irányadók. Vagyonkezelő szervezetnek csak

az állam által létrehozott és irányított, fő tevékenységként az állami tulajdonban lévő vagyon kezelésével megbízott szervezetek minősülnek. (VJ-104/2002)

- 135) A Tpvt. 25. § szerinti átmeneti irányításszerzés szükséges, de nem elégséges feltétele az erre irányuló szándék kinyilvánítása. Csak az az irányításszerzés tekinthető átmenetinek, amely esetében valószínűsíthető, hogy a megszerzett vállalkozás(rész) egy éven belül továbbértékesíthető, tehát az erre irányuló szándéknak az irányításszerzés időpontjában megalapozottnak és megvalósíthatónak kell lennie. A továbbértékesítés szándéka akkor tekinthető megalapozottnak, ha az átvett vállalkozás(rész) továbbértékesítésre alkalmas állapotban van vagy rövid időn belül ilyen állapotba hozható. E szándék akkor tekinthető megvalósíthatónak, ha a továbbértékesítésre szánt vállalkozás(rész) iránt az irányításszerzés időpontjában komolynak számító kereslet van, vagy az ilyen irányú kereslet könnyen felkelthető. (Vj-104/2002)
- 136) Az átmeneti irányítást szerző vállalkozás magatartása főszabályként akkor nem haladja meg a továbbértékesítéshez feltétlenül szükséges mértéket, ha az átvett vállalkozás irányításába delegált képviselői nem vesznek részt a vállalkozás piaci magatartását befolyásoló üzletpolitikai döntésekben - például képviselőik tartózkodnak az ilyen kérdésekben való szavazástól. (Vj-64/2002)

26. §

- 137) Ha "A" vállalkozás része "B" vállalkozás részévé válik, akkor az "A" vállalkozás által irányított, továbbá az "A" vállalkozást irányító vállalkozások nem minősülnek közvetett résztvevőnek. (Vj-131/1997., 32.)
- 138) Csak azok az irányított vállalkozások tekinthetőek közvetett résztvevőnek, amelyeket az összefonódás megvalósítását követően is irányít majd valamelyik résztvevő. (Vj-165/1998; 63.)

28. §

- 139) A Tpvt. 26. § alapján az összefonódáshoz a közvetlen irányítást megszerző vállalkozás köteles engedélyt kérni. Ha azonban az ilyen vállalkozás az összefonódást eredményező

tranzakció részeként kerül alapításra, akkor az őt irányító vállalkozás is felléphet kérelmezőként. (Vj-153/2003.)

- 140) Az irányítási jog megszerzését feltétel teljesüléséhez kötő szerződés esetében az engedély iránti kérelmet a feltétel teljesülésének mindkét szerződő fél általi elismerését (a felek közötti vita esetén: a jogerős bírósági határozat meghozatalát) követően lehet benyújtani, legkésőbb az azt követő harminc napon belül. (Vj-136/1998; 64.)
- 141) A Gazdasági Versenyhivatal nem egy konkrét szerződést, hanem a Tpvt. szerinti értelemben vett összefonódást engedélyez, így nincs annak elvi akadály, hogy egymással összefüggő szerződéseket egy eljárásban bíráljon el. Az összefonódások engedélyezése során akkor van helye két vagy több tranzakciót egy eljárásba vonni, ha azok ugyanazon gazdasági tevékenységhez kapcsolódnak, az érintett vállalkozások mindkét oldalon a Tpvt. 23. § (2) bekezdése értelmében egy gazdasági egységet alkotnak és az ügyletek között nincsen jelentősebb időbeli különbség. (Vj-171/2001).
- 142) A nyilvános vételi ajánlati felhívás - sikerétől függetlenül - alapot ad az engedély iránti kérelem benyújtására, sőt az a közzétételt követő harminc napon belül kötelező is a közzétevő számára. Ebből azonban nem következik az, hogy akkor is érdemben el kell bírálni a nyilvános vételi ajánlati felhívás szerinti összefonódást, ha az engedélyezési eljárás az ajánlatételre nyitva álló határidőn belül nem fejeződött be, és az ajánlati felhívás sikertelenül zárult abban az értelemben, hogy az ajánlattevő számára nem ajánlották fel a megfelelő mennyiségű (irányítást biztosító) részvényt.
- 143) A Tpvt. 28. § (2) bekezdésében meghatározott határidő elmulasztása esetén – miután az anyagi jogi határidő elmulasztását jelenti – igazolási kérelemnek nincs helye. (Vj-28/2001)

29. §

- 144) A Tpvt. 29. §-ából következőleg az engedély mindig adott (a felek közötti szerződésben rögzített) tranzakcióra vonatkozik, ami azonban nem kötelezi a feleket a tranzakció tényleges lebonyolítására. Ezért, ha – akár objektív (pl. más engedély is szükséges), akár szubjektív (pl. érdekmúláson alapuló) okokból – az összefonódás nem (vagy csak részlegesen) jön létre, és az engedélyezett tranzakció végre nem hajtott részének megvalósítására a felek utóbb újabb szerződést kötnek, akkor a Tpvt. 29. § alapján annak

létrejöttéhez is szükséges a Gazdasági Versenyhivatal engedélye, ha a Tpvt. 23. és 24. §-okban foglalt feltételek egyébként fennállnak. (Vj-170/2003.)

30. §

- 145) Ha a vállalkozás több általa irányított vállalkozás részvényeit (üzletrészeit) együttesen értékesíti egy másik vállalkozás részére, akkor ez önmagában nem érinti a gazdasági versenyt, mert az új irányítás alá kerülő vállalkozások piaci magatartását korábbi irányítójuk is jogosult volt összehangolni a Tpvt. 11. §-a alapján, figyelemmel a Tpvt. 15. § (1) bekezdésének b) pontjára. (Vj-60/1998.; 65.)
- 146) Az összefonódás engedélyezési eljárásban a piaci helyzet, illetve az összefonódás arra gyakorolt hatásai vizsgálatának ki kell terjednie a jövőben a piaci helyzetben az összefonódástól függetlenül nagy valószínűséggel bekövetkező változásokra is. (Vj-107/1998; 66.)
- 147) Az összefonódás előnyeként kizárólag olyan – a végső fogyasztók számára is kedvező változást jelentő – tény, körülmény vehető figyelembe
- amely más módon nem lenne elérhető; továbbá
 - amelyek megvalósulására az összefonódás engedélyezése esetén kialakuló piaci helyzet objektíve kínál nagyobb esélyt. (Vj-107/1998; 67.)
- 148) Az a körülmény, hogy az összefonódás révén irányítás alá kerülő (beolvadó) vállalkozás további piaci működése a tervezett összefonódás nélkül veszélyeztetve van, kizárólag akkor adhat alapot egy egyébként hátrányos összefonódás engedélyezéséhez, ha a kérelmező bizonyítja, hogy
- a) a vállalkozás valóban nem lenne képes fennmaradni a piacon, és
 - b) a vállalkozás (vagy eszközei) megvételére más a verseny szempontjából kevésbé hátrányos reális ajánlat nem volt. (Vj-107/1998.; 68.)
- 149) Vállalkozás rész átadása, illetve vállalkozás feletti irányítás átengedése esetén indokolt versenykorlátozásnak minősül az átadó által vállalt versenymentesség (versenytilalom), ha az
- időben korlátozott, és

- az érintett áruk és a földrajzi terület tekintetében nem lépi túl az értékesített vállalkozás-rész, illetve vállalkozás korábbi működési területét (Vj-19/1999; 90.)
- 150) A Tpvt. 23. § (1) bekezdés c) pontja szerinti közös vállalkozást alapító vállalkozások közötti azon megállapodás, mely szerint nem lépnek fel a közös vállalkozás versenytársaként, csak a közös irányítás fennmaradásáig minősül az összefonódáshoz kapcsolódó versenykorlátozásnak. (Vj-104/1999., 91.)
- 151) Magatartás-szabályozással nem lehet olyan mérvű hatékonysági kényszert, és azáltal társadalmi jólétet teremteni, mint amilyen mértékűt – az alternatívaként jelen lévő piaci szereplő(k) révén – a működő verseny piac képes biztosítani. Ezért a szabályozás nem teszi automatikusan szükségtelenné a Tpvt-n alapuló, a piaci struktúrát befolyásoló intézkedések szükség szerinti alkalmazását. (Vj-11/2001)

VIII. fejezet

A Gazdasági Versenyhivatal versenyfelügyeleti eljárásának általános szabályai

53. §

- 152) Anyagi jogi jogutódlás esetében az általános jogutódlási szabályokból kell kiindulni, különös tekintettel a Gazdasági társaságokról szóló, módosított 1997. évi CXLIV. törvény (Gt.) 55. § (1) bekezdésére, mely szerint a gazdasági társaság jogutódlással történő megszűnése esetében a jogelőd kötelezettségeiért a jogutód társaság tartozik helytállni. A Gt. szerint tehát a jogutód egy tekintet alá esik a jogelőddel, így a Tpvt. 70. § (1) bekezdés szerinti eljárás-indíthatóság vele szemben is fennáll. (Vj-73/2001)

65. §

- 153) Mivel a Tpvt. 44. §-a nem zárja ki az Áe. 31. § (2) bekezdésének alkalmazhatóságát, az ügyfél előzetes értesítése alapos indok esetén mellőzhető. A versenyhatóság a helyszíni szemle megkezdése előtt közvetlenül is átadhatja az eljárás megindításáról szóló határozatot. (Vj-73/2001)

- 154) A helyszíni szemle során a számítógépes adatállomány átmásolása nem terjeszkedik túl a Tpv. 65. § adta lehetőségeken, melynek (2) bekezdése szerint a vizsgáló jogosult az iratokról másolatot készíteni. (Vj-73/2001)
- 155) A jegyzőkönyv aláírásának funkciója az, hogy a helyszíni szemle során a vizsgált vállalkozás részéről jelen levő személy vagy személyek igazolják azt, hogy jegyzőkönyv valósághűen és helyesen tartalmazza a lezajlott eseményeket, az elhangzott lényeges nyilatkozatokat. Ebből kifolyólag, az aláírásnak nem feltétele sem az, hogy adott vállalkozás képviselőjére jogosult személytől származzék – hiszen nem az adott vállalkozás nevében kell jognyilatkozatot tenni –, sem az, hogy azt előzetesen jogi képviselője áttanulmányozza. (Vj-145/2001)
- 156) A Tpv. 65. § b) pontjában írt szemlét az Áe. 31. §-ának megfelelően kell lefolytatni és az ügyfél alkalmazottját is tanúi minőségben kell meghallgatni. (Vj-114/2004.)
- 157) Eljárásjogilag nem tiltott, ha a GVH (vizsgáló, Versenytanács) az ügyfeleket egymás távollétében nyilatkoztatja meg, miután a Tpv. 44. §-án keresztül hatályosuló Áe. 25. §-a csak tanúmeghallgatás esetén írja elő az ügyfelek erről történő előzetes értesítését. (Vj-70/2002.)

IX. Fejezet

A Gazdasági Versenyhivatal versenyfelügyeleti eljárásának lefolytatása

67. §

- 158) A Tpv. 67. § (3) bekezdésén alapuló hivatalbóli eljárás megindítását követően nincs mód összefonódás engedélyezése iránti kérelem előterjesztésére. Ha azonban az eljárás során megállapítást nyer, hogy kérelmezésnek lett volna helye, akkor – a mulasztásban megnyilvánuló jogsértés megállapítása mellett – az összefonódás engedélyezhető, amelynek alátámasztása érdekében az eljárás alá vont vállalkozás(ok) bizonyítékokat terjeszthet(nek) elő. Ennek formája célszerűen a kérelemhez rendszeresített "Bejelentési Űrlap" kitöltése. (Vj-104/1998)

70. §

- 159) Az ügyindító határozat funkciója az, hogy meghatározza a vizsgálat tárgyát, kereteit és szereplőit. (Vj-73/2001)
- 160) Versenyfelügyeleti eljárás megindításának egyik feltételét képező közérdek körébe tartozik az is, hogy a Gazdasági Versenyhivatal a rendelkezésére álló erőforrásokat hatékonyan, jelentős piactorzító hatást kiváltó magatartások kiderítésére használja fel. (Vj-154/2001)

71. §

- 161) Az eljáró versenytanács nincs kötve a vizsgálati jelentésben foglaltakhoz, így az attól való eltérést nem köteles indokolni. Az eljáró versenytanácsnak lehetősége van arra is, hogy a vizsgálati jelentéstől eltérően állapítsa meg a tényállást. (Vj-73/2001)

73. §

- 162) Nem jár a védekezéshez való jog sérelmével, ha az eljáró versenytanács az előzetes álláspontban nem jelöli meg a várható bírság mértékét. (Vj-73/2001)

X.

Jogorvoslat a Gazdasági Versenyhivatal versenyfelügyeleti eljárásában

83. §

- 163) Az 1957. évi IV. törvény (továbbiakban: Áe.) 5. § (4) bekezdése szerint az esetben, ha a bíróság valamely ügyben érdemben határoz, a döntés kötelező a közigazgatási szervre. A bírósági ítélet anyagi jogereje (pozitív irányban) azzal jár, hogy a bírósági ítéletben foglalt döntés más hatóságokat is kötelez későbbi döntésüknél (Pp. 229. § (1) bekezdés). Ítélt dologról akkor van szó a versenyfelügyeleti eljárásban, ha a jog azonosságán túl a tényalap azonossága is megállapíthat. Mivel egy adott megállapodáshoz kapcsolódó versenykorlátozó piaci hatás az adott időben hatályos jogszabály alapján és abban a piaci környezetben bírálendő el, amelyben a megállapodás hatása éppen érvényesül, vagy

érvényesülhet, nincs akadálya a megállapodás újra értékelésének a megváltozott körülmények mellett. (Vj-66/2002)

- 164) A közigazgatási szervet csak a bíróság által felülvizsgált határozat, “bíró által megítélt dolog” (“res judicata”) köti. Korábban hozott, bíróság által felül nem vizsgált határozatában foglalt indokolástól később eltérő álláspontra is helyezkedhet, különösen akkor, ha időközben más releváns körülményekre is fény derült. (Vj-17/2001)

Budapest, 2005. szeptember 5.